

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 15. Labor.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

Sæculum VI. Alias Orationes S. Benedictus non
A. C. 529. præscribit. Nullatenus vero dubitat,
 fore, ut Monachi sponte sua ad Oratio-
 nem mentalem incumbant, dum dicit;
 c. 20. *Et ideo brevis debet esse & pura oratio,*
 c. 52. *nisi forte ex inspiratione Divinæ Gratiæ*
protendatur. Et iterum; finito Officio
 omnes ex Oratorio exire debere, ne si
 qui forte sibi peculiariter velint orare,
 impediuntur, & qui secretius orant, non
 in clamorosa voce orent, sed in lacrymis,
 vit. c. 4. & intentione cordis. In ipsius quoque
 vita legitur, Monachos decantatis Psal-
 mis in orationem se dedisse, & unum ex
 illis ob suggestionem Dæmonis in ea per-
 severare non potuisse, sed solitum fuisse
 ex Oratorio exire.

§. XV.

L a b o r.

Reg. c. 48. Oratione completa Monachi reliquum
 diei tempus labori aut lectioni da-
 bant. In æstate, id est, a Paschate us-
 que ad primam Octobr. mane exhibant
 ad laborem ab hora prima usque ad
 quartam, nempe a sexta usque ad deci-
 mam; horas vero pro diversitate &
 mensura lucis diurnæ vel producebant,
 vel contrahebant. Quatuor horis in la-
 bore exactis, ut dicit Regula, Lectioni
 vacabunt duabus horis usque ad horam
 ferme sextam. Post sextam & prandium
 in

in lectis suis in silentio acquiescent. Si ^{Sæculum VI.} quis legere voluerit, ita legat, ut alios ^{A.C. 529.} non perturbet. Nonam anticipabunt, & hujus horæ preces in medio horæ octavæ id est media secunda dicent, & laborabunt usque ad Vesperam. Hic discimus hos Monachos saltem horis septem laborasse, & horis duabus Lectiōni vacasse. S. Benedictus addit: *Si autem necessitas loci aut Paupertas exegerit, ut ad fruges colligendas per se occupentur, non contristentur, quia tunc vere Monachi sunt, si labore manuum suarum vivunt, sicut & Patres nostri & Apostoli.*

In Hyeme, nempe a Calendis Octobr. usque ad Quadragesimam septem horis continuis laborabant. Primo legebant usque ad horam secundam id est usque ad octavam matutinam, tum Tertia agebatur, & deinde laborabant usque ad Nonam. Post quietem vacabant Lectiōni aut dicendis memoriter Psalmis. In Quadragesima legebant usque ad tertiam, & ab hora nona matutina, nempe a tertia, usque ad quartam pomeridianam laborabant. In principio Quadragesimæ singulis dabatur ex Bibliotheca liber, quem ex integro legerent. Cum hora esset Lectiōnis unus aut duo Seniores Monasterium circumibant, ut viderent, an inveniatur frater acediosus
aut

Sæculum VI. aut dormiens, qui fabulis vacaret, & aliis
A. C. 529. impedimento esset. Die Dominico omnes Lectioni vacabant, exceptis his, qui variis officiis onerati erant. Si quis non poterat meditari aut legere, ei opus, quod faceret, injungebatur. Imbecilli vel delicati facile opus jubebantur perficere, ne violentia laboris opprimerentur.

c. 50.

Labor manuum.

c. 57.

Fratres, qui in loco remotiore laborabant, & hora competenti ad Oratorium venire non poterant, ibi, ubi operabantur, flectebant genua, & opus Dei agebant. Qui in itinere constituti erant, ut poterant, servitutis pensum non negligebant reddere. Nullus fratrum sibi ipsi opus deligebat, sed illud a Præpositis injungebatur. Artifices in Monasterio non poterant artes exercere, nisi jussisset Abbas, & cum omni humilitate. *Si quis, inquit S. Benedictus, pro scientia artis suæ extollitur, quod videatur aliquid conferre Monasterio, talis avellatur ab ipsa arte. Si quid ex operibus Artificum venundandum est, illi, per quorum manus res transit, attendant, ne in fraudem Monasterii de pretio quidquam sibi retineant, & dum vendunt, ne subrepat avaritiæ malum, sed semper aliquantulum vilius detur, quam ab aliis sæcularibus, ut in omnibus glorificetur Deus.* Ex hac Artificum distinctione cogno-

cognoscimus, plerosque Monachos fuisse opifices, quales sunt operarum vulgus, atque viros nobilissimos sanctæ Humilitatis studio se ipsos ad vilitatem infimæ plebis demississe. Non opus erat studio, quo linguam latinam, scilicet illa ætate adhucdum vulgarem, addiscerent.

Sæculum VI.
A. C. 529.

Monachi illi erant simplices Laici, & nullum apparet indicium, S. Benedictum aliquo Ordine Clericali fuisse initiatum. Hoc non obstante Verbum Dei prædicabat, cum constet, ipsum Fideles suis sermonibus ad Fidem convertisse. Monachos quoque suos sæpe mittebat, ut ad Sanctimonialia in vicino loco degentes sermonem haberent. Si Presbyter, inquit S. Benedictus, in Monasterium suscipi petat, non citius quam Laicus admittatur, si autem in supplicatione perstiterit, sciat, se in nulla re a Disciplina rigore fore immunem, ei tamen concedetur primo loco post Abbatem stare, benedicere, & officio præesse, si iusserit Abbas. Si autem Congregatio ob negotia temporalia convocetur, in illo loco stabit, qui ei ordine Professionis in Monasterio competit. Si quis Clericorum inferiorum in Monasterium velit recipi, in loco mediocri collocabitur. Si Abbas aliquem Presbyterum vel Diaconum ordinari voluerit, inter suos eliget, quem ea Dignitate condecorandum judi-

vit. c. 19.
Reg. c. 60.

c. 61.

Hist. Eccles. Tom. VII, Et cave-

Sæculum VI. caverit. Presbyter tamen ordinatus non
 A. C. 529. idcirco minus subjectus erit Disciplina
Regulari & Præpositis suis. Si refractarius sit, castigetur, imo & ex Monasterio, sed non sine consensu Episcopi, pelletur. Horis singulis ita opus suum denotat Regula, ut per Hebdomadam tempus Missæ non inveniatur; inde primum est credere, solum Diebus Dominicis Monachos Sacris interfuisse.

§. XVI.

Alimenta.

Quod ad alimenta spectat, S. Benedictus ad quamlibet Refectionem dupulmentaria cocta concedit, ut, qui ex uno non possit edere, ex altero reficiatur.

6.39. Vox: *Pulmentarium*, qua utitur, proprie legumina, seu grana in pulvem, aut jus densum, redacta significat, quamvis etiam ad omnis generis obsonia elixa extendi possit; at Monachorum paupertas credere non sinit, sub hac voce etiam comprehensos fuisse pisces, quos cibis lautissimis Veteres accensebant. Regula etiam tertiam portionem pomorum, aut nascentium in illo loco leguminum indulget. De die una tantum panis libra id est duodecim unciæ, sive tempus unius, sive duarum Refectionum sit, conceditur. In potestate Abbatis sit, aliquid addere, si supervenerit labor solito